

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2012-618-0070

Dato:13. marts 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 411 af 28. februar 2012

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere den anonymiserede henvendelse af 27. februar 2012, jf. SAU alm.del – bilag 156.

Svar: Ægteparret, som har rettet henvendelsen, redegør for, at de i 2006 købte et hus i Provence. De ønsker nu at flytte til Frankrig. De havde planlagt deres tilbagetrækning i forventning om, at pensionsopsparingen kunne sikre en uafhængig pensionisttilværelse. Danmarks opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalen har ændret retten til at beskattes bl.a. arbejdsmarkedspensioner. Ægteparret skriver, at de ønsker at kunne bevæge sig frit i EU, men nu er stavnsbundne til Danmark. Ægteparret mener, at Danmarks opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalen er i strid med EU-retten og henviser til EF-traktatens artikel 220).

Ægteparret spørger, om der foregår forhandlinger med Frankrig om en ny dobbeltbeskatningsaftale, og hvornår den træder i kraft.

Jeg vil hertil henvise til mit svar af 14. oktober 2011 på spørgsmål S 130, hvor jeg oplyste, at jeg også ønsker, at der bliver indgået nye dobbeltbeskatningsaftaler med Frankrig (og Spanien), men at det afhænger af, hvad eventuelle nye aftaler går ud på. Jeg oplyste også, at der har været kontakter med Frankrig (og Spanien) for at sondere, om der var grundlag for at indlede forhandlinger om ny dobbeltbeskatningsaftaler efter den danske opsigelse af de gamle aftaler med de to lande.

Fra dansk side lægger man nemlig afgørende vægt på, at nye aftaler skal have regler om beskattning af pension, der er mere afbalancerede end de opsagte aftaler. Den danske position er, at Danmark skal kunne beskattes udbetalinger fra private pensionsordninger, når Danmark har givet skattefradrag for indbetalingerne til disse ordninger. Danmark skal også kunne beskattes danske sociale pensioner, som er finansieret af den danske stat.

Frankrig (og Spanien) har på forhånd tilkendegivet, at de ikke accepterer dette synspunkt. Status er derfor, at der ikke foregår egentlige forhandlinger med de to lande om indgåelse af nye dobbeltbeskatningsaftaler.

Jeg vil tilføje, at jeg er opmærksom på, at hvis ægteparret flytter til Frankrig, vil de blive udsat for dobbeltbeskatning, idet både Danmark og Frankrig vil beskattes deres pension.

Det er international praksis, at international dobbeltbeskatning skal lempes af det land, hvor den skattepligtige bor.

Frankrig har imidlertid truffet beslutning om, at danske pensionister i dette land ikke kan få den franske skat af dansk pension nedsat med det beløb, som pensionisterne har betalt i dansk skat af pensionen. De franske myndigheder havde udarbejdet udkast til en regel om, at Frankrig ville give personer i dette land dobbeltbeskatningslempelse for alle typer indkomst fra Danmark. Udkastet var på offentlig høring. Men da reglen blev gennemført, var der indsat den undtagelse, at den gælder for alle typer indkomst undtagen pension.

Som bekendt er der i loven om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien en overgangsregel om, at personer, som den 28. november 2007 var blevet hjemmehørende i de to lande og som den 31. januar 2008 var begyndt at modtage pension (bortset fra tjenestemandspension), bevarer den skattefritagelse, som de havde efter de opsagte overenskomster.

Man kunne overveje, om denne regel burde udvides, så personer, som i fremtiden flytter til Frankrig, også blev fritaget for dansk beskatning eller fik nedsættelse af dansk beskatning.

Jeg ønsker imidlertid ikke en sådan udvidelse, så overgangsreglen blev af permanent karakter. Jeg lægger bl.a. vægt på, at i den nuværende økonomiske situation, hvor der er underskud på de offentlige finanser og udsigt til øget pres på de offentlige udgifter, ville det være et forkert signal at fritage eller nedsætte beskatningen af pensioner for personer, som vælger at flytte til Frankrig.

Jeg er i øvrigt ikke enig i, at ægteparret er stavnsbundet til Danmark. Hvis de flyttede til et hvilket som helst andet land i EU, ville de ikke blive udsat for dobbeltbeskatning.

Som eksempel kan jeg nævne, at Danmark også opsagde dobbeltbeskatningsaftalen med Spanien. Men hvis ægteparret flyttede til Spanien, ville Spanien nedsætte den spanske skat af ægteparrets danske pension med det beløb, som de har betalt i dansk skat af pensionen.

Til påstanden om, at den danske opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalerne var i strid med EU-retten og specielt EF-traktatens artikel 220, vil jeg svare, at Danmark ikke har en højere beskatning af danske pensioner, når pensionisten bor i Frankrig eller andre lande, end hvis pensionisten boede her i landet. Der er altså ikke tale om forskelsbehandling.

EF-traktatens artikel 220, som ved opsigelsen af de to dobbeltbeskatningsaftaler var artikel 293, gik alene ud på en opfordring til EU-landene om at indgå dobbeltbeskatningsaftaler i det omfang, det var nødvendigt. Reglen er nu ophævet ved Lissabon-traktaten.

Der er indgivet klager til Europa Kommissionen over den danske opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalerne. Skatteudvalget modtog i april 2011 kopi af en klage, jf. SAU alm. del – bilag 205 (Folketingsåret 2010-11), men de pågældende klagere har ikke oplyst, hvad der siden er sket i sagen og om hvad Kommissionen eventuelt svarede.

Jeg vil endeligt gøre opmærksom på, at ægteparret, som har rettet henvendelse til udvalget, fortsat er fritaget for dansk ejendomsværdibeskatning af deres franske ejendom, jf. overgangsreglen i § 4 i lov nr. 85 af 20. februar 2008 om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

Ægteparret har altså bevaret den fritagelse for dansk ejendomsværdibeskatning, som de havde efter den gamle dansk-franske dobbeltbeskatningsaftale fra 1957, uanset at Danmark har opsagt denne aftale.